

Eeuwige zekerheid en probleempassages

http://www.wayoflife.org/database/eternal_security_and_problem_passages.html

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling (een weinig bewerkt/toegevoegd), plaatjes en voetnoten door M.V.

De volgende studie komt uit de *Way of Life Encyclopedia of the Bible & Christianity*, 1994.

Eeuwige zekerheid is het bijbelse vertrouwen dat elke wedergeboren gelovige volmaakte, complete, eeuwige redding heeft in Jezus Christus. Van zodra een zondaar Christus ontvangt, bezit hij volle, eindeloze redding. In Christus te zijn betekent een zekere positie te hebben voor God (1 Johannes 5:10-13). Alhoewel de Bijbel de term “zekerheid” niet gebruikt om de gelovige zijn relatie in Christus te beschrijven, is er geen twijfel mogelijk dat het kind van God eeuwig zeker is in Christus. Eeuwige zekerheid verwijst enkel naar hen die wedergeboren zijn door berouw, bekering en geloof in Jezus Christus. De term verwijst niet naar hypocrieten, louter christenen-in-naam. Zij die permanent afvallen zijn nooit wedergeboren geweest.

Hoe weten we zeker dat ware christenen voor eeuwig verzekerd zijn?

1. Wegens de termen die gebruikt worden om redding te beschrijven. “Eeuwig leven” (Johannes 3:16; 1 Johannes 5:11); “volle zekerheid” (Hebreeën 6:11; Kolossenzen 2:2); “sterke troost” (Hebreeën 6:18); “hoop ... vast en onwrikbaar” (Hebreeën 6:19).

2. Wegens wat wij zijn. Al het volgende wordt gezegd in de tegenwoordige tijd; dit is de huidige toestand van elke ware gelovige: 1. Vergeven (Romeinen 4:7; 1 Johannes 2:12). 2. gerechtvaardigd (Romeinen 5:1, 9; Titus 3:7). 3. Verzoend (Romeinen 5:10). 4. Opgestaan met Christus (Romeinen 6:3-6; Kolossenzen 3:1, 2). 5. Voor altijd een kind van God (Romeinen 8:15; Galaten 4:4-7; 1 Johannes 3:1). 6. Geheiligd in Christus (1 Korinthiërs 1:2). 7. Nieuwe schepping (2 Korinthiërs 5:17). 8. Begnadigd in de Geliefde (Efeziërs 1:6). 9. Gered (SV: “zalig”; Efeziërs 2:8, 9; 2 Timotheüs 1:9). 10. Licht in de Heer (Efeziërs 5:8). 11. Bekwaam gemaakt voor de hemel (Kolossenzen 1:12). 12. Volmaakt in Hem (Kolossenzen 2:10). 13. Hemelburgers (Filippenzen 3:20). 14. Kinderen van het licht (1 Thessalonicenzen 5:5). 15. Uitverkoren (1 Petrus 1:2). 16. Opnieuw geboren (1 Petrus 1:23). 17. Voor eens en altijd geheiligd (Hebreeën 10:10). 18. Tot in eeuwigheid volmaakt (Hebreeën 10:14). 19. Overgegaan van de dood in het leven (1 Johannes 3:14).

3. Wegens waar wij zijn. 1. Kinderen van God (= in Gods gezin; Galaten 3:26; 1 Johannes 3:2). 2. Dichtbij gekomen (Efeziërs 2:13). 3. In de hemelse gewesten gezet, met Christus Jezus (Efeziërs 2:5-6). 4. Overgezet in het Koninkrijk van de Zoon (Kolossenzen 1:13). 5. Ons leven is met Christus verborgen in God (Kolossenzen 3:3).

4. Wegens wat wij hebben. 1. Eeuwig leven (Johannes 3:16). 2. Vrede met God (Romeinen 5:1). 3. Een Pleiter in de hemel (Romeinen 8:34). 4. Alle geestelijke zegeningen (Efeziërs 1:3). 5. Vergiffenis van zonden (Efeziërs 1:7; Kolossenzen 1:14; 2:13). 6. Verzegeld met de Heilige Geest (Efeziërs 1:12-14). 7. Toegang tot de Vader (Efeziërs 2:18). 8. Eeuwige troost (2 Thessalonicenzen 2:16). 9. Eeuwige heerlijkheid (2 Timotheüs 2:10). 10. Eeuwige verlossing (Hebreeën 9:12). 11. In ontferming aangenomen (1 Petrus 2:10). 12. Een Voorspraak bij de Vader (1 Johannes 2:1-2).

5. Wegens wat in het verleden ligt. 1. Veroordeling (Johannes 5:24). 2. De wet van zonde en dood (Romeinen 8:2). 3. Dood en toorn (Kolossenzen 3:3; Romeinen 6:11; 1 Thessalonicenzen 5:9). 4. Nacht en duisternis (1 Thessalonicenzen 5:5).

6. Wegens de ons gegeven beloften. 1. Nooit verloren gaan (Johannes 10:27-28). 2. Nooit sterven (Johannes 11:26). 3. De heerlijkheid van God (Romeinen 5:2). 4. We zullen behouden worden van de toorn (Romeinen 5:9). 5. De vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God (Romeinen 8:21). 6. Verlossing van het lichaam (Romeinen 8:23-24; Filippenzen 3:21). 7. Bestemd om aan het

beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn (Romeinen 8:28-29). 8. Niets kan ons scheiden van Gods liefde (Romeinen 8:31-39). 9. God zal ons bevestigen tot het einde toe (1 Korinthiërs 1:8). 10. Hij Die in ons een goed werk begonnen is, zal dat voltooiën tot op de dag van Jezus Christus (Filippenzen 1:6). 11. Met Christus geopenbaard worden in heerlijkheid (Kolossenzen 3:3-4). 12. Verlost van de komende toorn (1 Thessalonicenzen 1:10). 13. God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid (1 Thessalonicenzen 5:9). 14. Eeuwige erfenis (Hebreeën 9:15). 15. Onvergankelijke erfenis (1 Petrus 1:4).

Hoe kunnen we zeker zijn dat deze zegeningen niet verloren kunnen gaan?

1. Wegens de natuur van de redding: 1. Redding is eeuwig (Johannes 3:16, 36). 2. Redding is een huidig bezit (Romeinen 5; 1 Petrus 2:24-25). 3. Redding is door toeschrijving en plaatsvervangung (2 Korinthiërs 5:17; Galaten 2:20; Romeinen 3:24). 4. Redding is positioneel (Efeziërs 1:3 – “in Christus”; Romeinen 6:7; Kolossenzen 2:10; 3:1-4, 12). 5. Redding is geen menselijke verdienste; het is een vrije gave van genade die niet met werken kan vermengd worden (Efeziërs 2:8-9; Titus 3:3-7; Romeinen 3:19-28; 4:4-5; 11:6). De gelovige IS “uit de dood overgegaan in het leven” (Johannes 5:24).

2. Wegens de resultaten van de redding: 1. Eeuwig leven (Johannes 3:16). 2. Rechtvaardiging (Romeinen 5:1; 3:19-28). 3. Vrede met God (Romeinen 5:1). 4. Zeker bezit van toekomstige heerlijkheid (Romeinen 5:2; Kolossenzen 3:1-4). 5. Redding van toekomstige toorn (Romeinen 5:9). 6. Opgestaan met Christus (Romeinen 6). 7. Gezegend met alle geestelijke zegeningen in Christus (Efeziërs 1:3). 8. Verzegeld met de Heilige Geest (Efeziërs 4:30). 9. Overgegaan van de duisternis naar het licht (Kolossenzen 1:12-14).

3. Wegens de leer van uitverkiezing: Uitverkiezing doet menselijke verantwoordelijkheid niet teniet (2 Thessalonicenzen 2:10-13; Handelingen 13:46, 48), maar uitverkiezing belooft zekerheid aan de gelovige (Romeinen 8:28-39 “roeping”; Efeziërs 1; 1 Petrus 1:2-7).

4. Omdat gebrek aan goede werken een verlies van beloning meebrengt, niet het verlies van iemands eeuwige relatie met Christus (1 Korinthiërs 3:15; 2 Johannes 8).

5. Wegens de gelovige zijn eenheid met Christus. De gelovige is geplaatst “in Christus” en staat of valt met Hem (Kolossenzen 1:14; Efeziërs 1-3 – “In Christus” 25 keer genoemd; Hebreeën 9:10; 1 Petrus 1:18-23; 2:6, 24-25).

Betekent eeuwige zekerheid dat iedereen die beweert christen te zijn gered is, ongeacht of zij getuigenis geven van echt geloof?

1. Nee, redding vraagt bekering (Lukas 13:3-5; Handelingen 2:38-42; 17:30-31). Bekering betekent een verandering van geest die resulteert in een verandering van leven (2 Korinthiërs 7:8-11). De persoon wiens geest nooit veranderd werd met betrekking tot God, zonde, Christus, de Bijbel, enz., en die nooit bewijs toonde van deze veranderde geest door een veranderd leven, is nooit bekeerd en nooit gered geweest. De Thessalonische gelovigen vormen een voorbeeld van bijbelse bekering. Zij bekeerden zich van de afgoden om de ware God te dienen (1 Thessalonicenzen 1:9-10).

2. Nee, redding vereist de nieuwe geboorte, en de nieuwe geboorte verandert altijd een mens zijn leven (2 Korinthiërs 5:17-21; Mattheüs 18:3-4; Johannes 3:1-18; 1 Johannes 3:10; 3 Johannes 11).

3. Nee, redding wordt aangetoond door volharding (Johannes 10:27-28; Kolossenzen 1:21-23; Hebreeën 3:12-14; 10:38-39; 1 Johannes 2:19; 3:3). Volgens deze Schriftplaatsen zal hij die echt wedergeboren is, volharden in Christus; of men kan beter stellen dat Christus zal volharden in hem!

4. Nee, reddend geloof produceert altijd werken (Efeziërs 2:8-10; Hebreeën 11:4, 7, 8; Jakobus 2:14-26). Als iemand beweert geloof in Christus te hebben, maar zijn leven weerspiegelt niet de werken van Christus, dan heeft deze geen bijbels geloof. Een vergeefs getuigenis van vrucht kan Gods beloften van eeuwige zekerheid niet claimen.

Veroorzaakt eeuwige zekerheid dat mensen achteloos leven?

Eeuwige zekerheid veroorzaakt zeker niet dat mensen achteloos leven. Precies het tegengestelde is waar. De Bijbel leert dat de genade van God gelovigen motiveert om God te dienen met een dankbaar hart (Romeinen 2:4; Efeziërs 3:14-19; Titus 2:11-14). Hoe meer een gelovige de onpeilbare liefde begrijpt die God voor hem heeft in Christus, hoe meer hij God wil behagen.¹

Wie heeft eeuwige zekerheid?

Het is belangrijk om verder het feit te onderstrepen dat de leer van eeuwige zekerheid geen zekerheid belooft voor wie dan ook die Christus louter belijdt. In de volgende studie zien we dat de Bijbel eeuwige zekerheid enkel verbindt met de ware gelovige, hij/zij die wedergeboren is, en dat onderscheidt hem van louter een belijder. Wie heeft eeuwig leven? – 1. Zij die in Jezus' woord blijven (Johannes 8:31, 32). 2. Zij die Christus volgen (Johannes 10:27-28). 3. Zij die vrucht voortbrengen (Johannes 15:2; Lukas 3:9). 4. Zij die geleid worden door de Geest van God (Romeinen 8:14-15). 5. Zij die wedergeboren zijn (2 Korinthiërs 5:17; Efeziërs 2:10; Galaten 6:15). 6. Zij die zich gereinigd² hebben van een onrechtvaardig leven (1 Korinthiërs 6:9-11). 7. Zij die hun verkiezing gedemonstreerd hebben (1 Thessalonicenzen 1:4-10). 8. Zij die zich verhouden van de ongerechtigheid (2 Timotheüs 2:19). 9. Zij die aan Christus tot het einde toe onwrikbaar vasthouden (Hebreeë 3:14). 10. Zij die niet in ongehoorzaamheid ten val zullen komen (Hebreeë 4:10-11). 11. Zij die overtuigd zijn van de betere dingen, die met de zaligheid samenhangen (Hebreeë 6:9-12). 13. Zij die uitzien naar de wederkomst van Christus (Hebreeë 9:28). 13. Zij die geduldig en volhardend zijn in verdrukkingen (Hebreeë 10:35-39). 14. Zij die in de waarheid zijn en doorgaan in de waarheid (1 Johannes 2:19-21; 2 Johannes 1-2). 15. Zij die zich reinigen (1 Johannes 3:1-3). 16. Zij die de broeders liefhebben (1 Johannes 3:14).

Wie heeft *geen* eeuwige zekerheid?

1. Zij die wel belijden maar zich niet tot God bekeren (Lukas 3:7-14; Handelingen 26:20). 2. Zij die enkel met het hoofd geloven³, louter intellectueel (Johannes 2:23-25; Jakobus 2:17-20). 3. Zij die een eigenwillig geloof hebben, die enkel geloven wat zij willen geloven in plaats van het getuigenis van de Schrift (Johannes 6:60-66). 4. Zij die een religieuze ijver hebben, los van het Evangelie (Romeinen 10:1-4).

Als de ongehoorzame christen zijn redding niet verliest, wat gebeurt er dan met hem?

1. De zondigende christen is uit gemeenschap met de Heer en Zijn volk (1 Johannes 1:3-7). 2. De christen die gezondigd heeft wordt geholpen en is nog steeds geliefd door de Heer Jezus Christus (1 Johannes 2:1-2). 3. De christen die gezondigd heeft wordt getuchtigd door de Vader (Hebreeë 12:5-11). 4. De zondigende christen verliest onvervangbare gelegenheden tot dienst en vrucht (Efeziërs 5:14-17; Mattheüs 9:36-38; 1 Thessalonicenzen 5:4-10). De christen die gezondigd heeft kan vergiffenis ontvangen maar kan niet de verloren gelegenheden herwinnen en de pijn die hij veroorzaakte door zijn zonde. 5. De zondigende christen zal verlies lijden bij de rechterstoel van Christus (1 Korinthiërs 3:11-15; 2 Korinthiërs 5:10; 1 Timotheüs 6:17-19; 1 Johannes 2:28).

¹ Men moet wel opletten met de bewering dat Gods liefde de gelovige “uit dank” godvruchtig doet leven. De gelovige zal **geheiligd** en **getuchtigd** moeten worden om godvruchtig te leven; hij zal gaandeweg moeten afsterven aan zijn natuurlijkheid en geestelijk moeten groeien. Dat is een proces dat de **Heer Jezus** uitwerkt. Bekering is geen hocus focus formule naar een instant groots heilig leven, maar pas een **begin** waarna Christus de gelovige progressief verder zal **heiligen** tijdens zijn christelijke levensloop (Johannes 15:1-2; 1 Korinthiërs 1:30-31). Weinigen begrijpen dit, en steunen op het vlees, en dat is rampzalig. Zie over heiliging: <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>.

² Positioneel is men gereinigd van bij de bekering. In de levenspraktijk echter gaat de reiniging, de praktische heiliging van de christen, een gans leven lang verder door.

³ Het Duits kent een goede term: “kopfglauben”.

Eeuwige zekerheid en probleem passages

De volgende inleidende commentaren bieden een achtergrond om om te gaan met de “probleempassages”.

Ten eerste, de weinige passages die voor schijnbare problemen zorgen met de leer van eeuwige zekerheid moeten zorgvuldig geïnterpreteerd worden in het licht van de context. Het is een feit dat het Nieuwe Testament eeuwige zekerheid belooft voor de ware gelovige. Ik geloof niet dat God zoveel duidelijke en eenvoudige leringen heeft gegeven over de eeuwige natuur van redding, enkel om ze te laten omverwerpen door enkele relatief obscure passages. Wij interpreteren de minder heldere passages in het licht van deze die glashelder zijn. Dit is, naar ik geloof, een werkend principe dat het Woord van God eert. Valse leraars, aan de andere kant, houden ervan de meer obscure Schriftdelen te gebruiken om de duidelijke teksten omver te werpen. De enkele moeilijke passages interpreteren als dat een wedergeboren kind van God zijn redding kan verliezen, is een klap in het gezicht van de honderden duidelijke passages in de Schrift. Wanneer de context van een bijbelpassage duidelijk gericht is op het onderwerp van de redding, is er nooit een twijfelvraag over de zekerheid van de gelovige.

Ten tweede, een sleutelprobleem in deze zaak is het lezen van onzekerheid in sommige passages. Dit wordt *eisegesis* (inlezen in de Schrift) genoemd, en dat staat tegenover de juiste methode van *exegesis* (interpreteren uit de Schrift). De meeste passages die aangewezen worden tot ondersteuning van het idee dat men zijn redding kan verliezen, hebben daarmee niets te maken indien benaderd zonder vooropgezette ideeën.

Ten derde, velen die eeuwige zekerheid leren doen dat op een onbijbelse manier. Erin falen de noodzaak van bekering te benadrukken, erin falen de ongeregelde belijder te overtuigen dat belijdenis niet hetzelfde is als bezit, de troost van zekerheid te geven aan een belijder die geen bewijs vertoont van wedergeboorte, staat gelijk met het onrechtvaardig behandelen van de leer van eeuwige zekerheid. De Bijbel waarschuwt frequent voor de mogelijkheid van schijnbaar gered te zijn terwijl men eigenlijk verloren is, voor het dicht bij redding komen zonder eigenlijk gered te zijn. Zij die eeuwige zekerheid leren mogen niet de plechtige vermaning negeren van Gods Woord in bv. Johannes 8:47 en 1 Johannes 3:10:

“Wie uit God is, hoort de woorden van God; daarom hoort u niet, omdat u niet uit God bent” en “Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel te herkennen. Ieder die de rechtvaardigheid niet doet, is niet uit God, evenmin als hij die zijn broeder niet liefheeft”.

Een voorbeeld is de zielenwinner die een ongelovige naar het zgn. “zondaarsgebed”⁴ leidt na een korte presentatie van de “Romeinenweg”, en hem dan verzekering geeft, voordat er enig bewijs werd getoond dat deze persoon echt wedergeboren is.

Nu sommige van de passages die het meest frequent gebruikt worden om eeuwige zekerheid te ondermijnen:

MATTHEÛS 7:21. Dit heeft niets te maken met gelovigen die hun redding verliezen maar met naambelijders, schijngelovigen. De Heer zegt in vs. 23: “Ik heb u nooit gekend”. En Wie is degene “die de wil doet van Mijn Vader?” Dat is hij die “gelooft in Hem Die Hij gezonden heeft” (Johannes 6:28-29). Door geloof in Christus komen de werken Gods in en door ons.

MATTHEÛS 8:11-12. De “kinderen van het koninkrijk” hier zijn de Joden van de natie Israël. Eén van de sleutelleringen van de Evangelieën is de afwijzing van Jezus Christus door Zijn eigen volk. Altijd weer waarschuwde en berispte Hij de Joden en hun leiders, maar de meesten wezen Hem af. In het bijzonder de eerste helft van Mattheüs documenteert deze vreselijke situatie.

MATTHEÛS 25:1-13. De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden. De dwaze maagden zijn geen ware gelovigen maar ongelovigen die wisten van Christus' wederkomst maar daar niet naar handelden. 1. Zij hadden geen olie (vv. 3-4) en olie staat symbool voor de Heilige Geest. 2. Zij wachtten tot het te laat is om redding te verkrijgen (v. 9). In het licht van alles wat het Nieuwe Testament belooft

⁴ Zie hierover <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bekering-vragen.pdf>

aan het kind van God MOETEN de dwaze maagden dezen zijn die niet gered zijn. Anders te interpreteren betekent het weggooiden van een menigte aan heldere Schriftplaatsen, tot verwarring.

MATTHEÛS 25:14-30. De gelijkenis van de talenten. De onnutte slaaf is een verloren man. Hij beschouwde de Heer als een “streng man” die maait waar Hij niet gezaaid heeft. Het is duidelijk dat hij de gezegende Heer Jezus Christus niet aangenomen had! De Heer is precies het tegenovergestelde van hoe deze man Hem beschreef. Hij is genadig en geduldig en zacht en nederig van hart; Hij geeft zoveel meer dan wat wij verdienen. Het feit dat deze man een dienaar/slaaf genoemd wordt betekent niet noodzakelijk dat hij gered is. 2. De bestemming van deze man toont ook dat hij een verloren man is. Hij wordt in de buitenste duisternis geworpen, wat een beschrijving is van de hel (2 Petrus 2:17; Judas 13). Nergens in de Schrift wordt van een kind van God gezegd dat hij in de buitenste duisternis wordt geworpen. De Bijbel zegt dat gelovigen kinderen van het licht zijn en dat zij niet van de duisternis zijn (1 Thessalonicenzen 5:5). 3. Bovendien wordt het gejammer en tanden-geknars geassocieerd met eeuwige verdoemenis in de hel (Mattheüs 13:42, 50; 22:13; 24:51; Lukas 13:28).

JOHANNES 15:6. Deze passage zegt niet dat een ware gelovige in de hel kan worden geworpen; ze zegt dat de persoon die bewijst geen ware gelovige te zijn in de hel zal worden geworpen. Zij die leren dat dit van toepassing is op een ware gelovige lezen die interpretatie daar in. De rest van Johannes' Evangelie maakt deze zaak erg duidelijk. beschouw Johannes 1:12,13; 3:14-18, 36; 4:14; 5:25; 6:37, 40, 47; 10:27-30; 11:25; 17:2-3; 20:31. Johannes 15:6 kan daarom niet betekenen dat een ware gelovige kan afgewezen en in de hel worden geworpen. Dit zou de beloften van Jezus Christus aan de gelovige tot een leugen maken. Christus verwijst hier naar het verschil tussen oprechte en onoprechte, ware en valse gelovigen. Hij vermeldt zoiets ook in andere passages in Johannes' Evangelie. Beschouw Johannes 2:23-25 en 6:64. Johannes 15 is een waarschuwing dat het bewijs van waar geloof in Christus het opleveren van vruchten is voor Zijn heerlijkheid.

ROMEINEN 11:19-23. Beschouw de context: Paulus bespreekt niet het onderwerp van persoonlijke redding. Hij richt zich tot de kwestie van de Joden en hun plaats in het programma van God. Paulus spreekt in algemene zin over Heidenen en de Joodse natie. Vandaag heeft God Zich tijdelijk afgekeerd en roept Hij een volk voor Zijn naam uit de heidense naties. De dag zal komen dat God Zich andermaal zal richten tot de Joodse natie om aan hen Zijn beloften te vervullen. De verzen 24-26 maken dit duidelijk. Paulus spreekt in algemene zin, niet in persoonlijke zin. Een zorgvuldige lezing van dit hoofdstuk illustreert dit.

1 KORINTHIËRS 9:27. De context hier is niet Paulus' redding maar zijn christelijke dienst. Paulus was erover bezorgd dat hij verwerpelijk zou worden in de betekenis dat hij afgeschreven zou worden in zijn leven of dat zijn dienst zou afgewezen of afgekeurd worden bij de rechterstoel van Christus. Paulus was niet bang dat hij verloren zou gaan. In deze zelfde brief leerde hij dat Christus de gelovige zal bevestigen (1:7-9). Wat hij vreesde was tekortkoming in Gods hoge roeping voor zijn leven. De context maakt dit duidelijk. Hij spreekt over het lopen van een race en het winnen van een prijs. Als men deze passage verwacht met redding dan begrijpt men het Evangelie van Jezus Christus niet. Redding is geen beloning voor getrouwe dienst. De Bijbel zegt duidelijk dat redding door genade is, en genade is vrije, onverdiende goedheid van God (Efeziërs 2:8-9). Alles wat verdiend of beloond wordt is geen genade (Romeinen 11:6). Aan de andere kant, nadat wij gered zijn door Gods genade, worden wij geroepen om Jezus Christus te dienen. Wij zijn “geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen” (Efeziërs 2:10). Als een christen lui en vleeselijk is, zal hij getuchtigd worden door de Heer (Hebreeën 12:6-8), en als hij daarop niet reageert kan God hem fysieke ziekte en dood brengen (1 Korinthiërs 11:30; 1 Johannes 5:16).

FILIPPENZEN 2:12. Dit vers zegt niet dat het kind van God moet werken VOOR zijn redding; het zegt dat hij zijn redding moet UITwerken. Dit zijn erg verschillende dingen. Werken voor mijn redding zou betekenen dat ik deel heb aan mijn redding en dat tenzij ik mijn deel doe, ik niet zal gered worden. Aan de andere kant, mijn redding uitwerken betekent dat God mij eeuwige redding heeft gegeven als een vrije gave in Jezus Christus, en het is Zijn wil dat ik Hem gehoorzaam, niet om mezelf te redden of om God te helpen mij te redden, maar OMDAT ik reeds gered ben. Vers 13 maakt dit duidelijk, namelijk dat het God is die voorziet in de algehele redding. Gehoorzaamheid, een heilig leven toont bewijs van redding. Het christelijke leven is een wonder van God dat binnen-

in ons uitgewerkt wordt. De kracht van het christelijke leven is de inwonende Heilige Geest, maar de christen is niet passief. Hij moet bestuurd (vervuld) worden door de Heilige Geest (Efeziërs 5:18), geleid worden door de Heilige Geest (Romeinen 8:14), wandelen naar de Geest (Romeinen 8:4; Galaten 6:25), de dingen van de Geest bedenken (Romeinen 8:5).

FILIPPENZEN 3:9-14. Hoe weten we dat vers 11 niet verwijst naar het verkrijgen van iemands redding door middel van ijverige inspanningen? 1. De context verwijst niet naar Paulus' redding maar naar zijn roeping. Hij streeft naar de vervulling van Gods volmaakte wil voor zijn leven. Verzen 10 en 14 laten geen twijfel bestaan over de betekenis van de passage. Deze tekst los te maken van zijn context en te beweren dat Paulus onzeker was over zijn eeuwig behoud, ontkent de volle leer van de Schrift en brengt tegenspraak en verwarring in de Bijbel. 2. Paulus zei dat hij naar de "prijs" (vs. 14) jaagde, terwijl redding een te genieten "gave" is (Efeziërs 2:8, 9). 3. We weten dat Paulus in Filippenzen 3 niet zei dat hij onzeker was of hij wel zou opstaan uit de doden, omdat hij in deze zelfde brief en elders de zekerheid van de opstanding en de eeuwige zekerheid voor elke ware gelovige benadrukte (Filippenzen 2:20, 21; 1:6; 1 Korinthiërs 15:51-58). De Heer Jezus Christus beloofde de opstanding voor elke gelovige (Johannes 11:25, 26). 4. Filippenzen 3:11 wordt verklaard in 1 Timotheüs 6:12 en 2 Petrus 1:10-11, welke leren onze "roeping en verkiezing vast te maken" waardoor we "nooit meer struikelen" en ons "in rijke mate" de toegang zal worden verleend tot het eeuwig Koninkrijk". Dit spreekt over beloningen en kronen.

JAKOBUS 2:24. Rooms-katholieken, sektariërs en anderen die het Evangelie van de genade van Jezus Christus ontkennen, houden ervan zicht tot Jakobus 2:24 te rechten om te "bewijzen" dat redding niet is door Christus genade *alleen*, door geloof *alleen*, maar dat werken noodzakelijk zijn. Beschouw de volgende drie observaties:

Ten eerste, de context is cruciaal voor het begrijpen van elke bijbelpassage. De context negeren vult de Bijbel met contradicties. Jakobus sprak niet over redding; hij sprak over de christen zijn levenswijze. Zie vers 14 – "mijn broeders..." Hij contrasteerde dood geloof tegen waar bijbels geloof (verzen 14-17). "Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood" (vers 17). Hij zegt dat waar geloof blijkt uit werken. Paulus van de andere kant spreekt direct over redding in zijn Romeinenbrief. De zondaar moet exclusief vertrouwen op de genade van Jezus Christus voor redding. "Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men hem verschuldigd is. Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid. Zoals ook David de mens zalig spreekt aan wie God gerechtigheid toerekent, zonder werken" (Romeinen 4:4-6). Er is geen tegenspraak als men de context beschouwt van elke verklaring. Paulus spreekt over het perspectief van de ongeredde zondaar. De zondaar moet exclusief op Jezus Christus vertrouwen voor zijn redding; hij moet zijn eigen vuile werken afwijzen (Jesaja 64:6) en alle eigengerechtigheid (Romeinen 9:30-33) en geheel vertrouwen op de Heer Jezus Christus en Zijn volmaakte verlossing. Jakobus, aan de andere kant, behandelt het perspectief van de geredde christen. De christen claimt geloof in Jezus te hebben. Hij moet daarom God getrouw dienen en wandelen naar Zijn geboden. Zij die leven in rebellie en die het Woord van God negeren, demonstreren dat zij geen reddend geloof hebben, en dat zij zichzelf bedriegen.

Ten tweede, Jakobus en Paulus bespreken twee verschillende gebeurtenissen in Abrahams leven. Paulus, in Romeinen 4:1-4, verwijst naar Abrahams *redding* die vroeg in zijn leven gebeurde en wat opgetekend werd in Genesis 15:5-6. Jakobus, aan de andere kant, verwijst naar de geloofstoetsing van Abrahams, 20 jaar later (Jakobus 2:21-24; Genesis 22:1-18). Abraham werd gered door geloof, zonder werken, maar zijn redding en zijn geloof werden BEWEZEN en GEDEMONSTREERD door zijn gehoorzaamheid.

Ten derde, Jakobus' leer verschilde niet van die van de andere apostelen. Zij leerden allen dat waar geloof werken voortbrengt. Beschouw de klassieke passage in Efeziërs 2:8-10: "Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen". Deze passage zet geloof en werken op hun juiste plaats. Het is geloof alleen dat ons verbindt met de vrije redding die aangeboden wordt in Jezus Christus. Werken, echter, volgen na de redding en zijn er het product van, gecreëerd door God in de gelovige. Beschouw ook Titus 3:4-8; Hebreeën 6:9; 10:39; 1

Johannes 3:6; 3 Johannes 11. Dit is exact wat Jakobus leert. Hij zegt dat er twee soorten geloof zijn: reddend geloof en een niet-reddend geloof. De demonen hebben wel geloof⁵ maar geen reddend geloof (Jakobus 2:19).

Sommigen werpen tegen: “de ene persoon zegt dat werken volgen op redding, en de andere zegt dat werken deel uitmaken van redding; wat is het verschil?” Het verschil is ENORM. Het is het verschil tussen gered en verloren, tussen hemel en hel. Als ik denk dat mijn werken, en mijn rechtvaardigheid, en mijn gehoorzaamheid, en mijn wetsbetrachting, deel uitmaken van mijn redding, of slechts maar een klein deel van mijn redding, dan verloochen ik het volmaakte en genoegzame van Jezus Christus en Zijn verzoening. “Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt” (Hebreeën 10:14). Ik kan niet één *iota* toevoegen aan deze volmaakte redding die gratis aangeboden wordt in Christus Jezus. “En worden OM NIET gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus” (Romeinen 3:24). Indien werken of kerkelijke sacramenten of wetsbetrachting voor redding vereist zijn, in welke zin dan ook, dan is redding NIET “om niet” en de Bijbel is dan een leugen. Iets toevoegen aan het evangelie van de genade van Christus brengt Gods vloek aan (Galaten 1:6-9).

1 PETRUS 1:9. Ten eerste, laat ons nagaan wat dit vers *niet* betekent. Het betekent niet dat redding een proces is of dat redding onzeker is. De context verwerpt zulke leer. De verzen 3-5 vertellen ons dat de redding van de gelovige vast en zeker is. De gelovige is wedergeboren, heeft een levende hoop, bezit een erfenis die reeds weggelegd is in de hemel en die bewaard wordt door Gods macht. Wanneer de Bijbel spreekt van de hoop van de gelovige, gebruikt hij de term anders dan hoop gewoonlijk gebruikt wordt vandaag. De hoop van de gelovige bevat geen element van onzekerheid. In Hebreeën 6:18-19 wordt ze beschreven als “een sterke troost” en “als een anker voor de ziel, dat vast en onwrikbaar is”. De reden waarom de gelovige zo’n vertrouwen en zekerheid heeft is dat redding compleet afhangt van Jezus Christus en dat ze niets te maken heeft met zijn eigen werken. Wat betekent het vers dan? Twee van zijn wonderlijke leringen zijn: 1. Redding bewijst zich (Hebreeën 10:38-39). Waar geloof werkt. Redding is door genade alleen, door geloof in Christus zonder werken (Efeziërs 2:8-9), maar redding produceert ook de vrucht van goede werken (Efeziërs 2:10). 2. Redding heeft verschillende aspecten. Er is een verleden, tegenwoordig en toekomstig aspect aan redding; De gelovige werd gered uit de eeuwige consequenties van zonde; hij is gered van de macht der zonde in dit aardse bestaan; en in zijn toekomstige hemelse thuis zal hij gered zijn van elke aanwezigheid van zonde. Wanneer 1 Petrus 1:9 zegt dat de gelovige als einddoel de redding van zijn ziel zal verkrijgen dan is het dat waar het vers naar verwijst. Het impliceert niet dat zijn redding onzeker is tot aan het eind.

1 PETRUS 4:18. De rechtvaardige wordt nauwelijks gered in de zin dat redding onmogelijk is los van Gods vrije gave door Jezus Christus. Als wij zouden beoordeeld worden naar onze aardse levens, naar onze werken, dan zouden wij allen vergaan. Zelfs de rechtschapen levens van wedergeboren christenen schieten veel te kort tegen wat de heerlijkheid van Christus en de heiligheid van God van ons eisen. Onze enige hoop is de rechtvaardigheid van Christus die ons aangeboden wordt als een vrije, onverdiende gave (2 Korinthiërs 5:21). De rechtvaardigheid van de religieuze farizeëën was ontoereikend (Mattheüs 5:20). God eist volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn wet, en geen mens kan dat bereiken. Daarom moet redding een gave van God zijn, voorzien door Jezus Christus.

2 PETRUS 2:20-22. Alhoewel deze passage vaak gebruikt wordt om aan te tonen dat eeuwige zekerheid niet waar is, leert deze niets over het verliezen van redding. De context is dat valse leraars, verderfelijke afwijkingen invoeren en de Heer verloochenen (vers 1). Het zou ook duidelijk moeten zijn dat het geen geredde mensen zijn die zich op deze passage moeten focussen, maar hypocrieten en bedriegers. Enige interpretatie die zegt dat dezen geredde mensen zijn die hun redding verliezen staat haaks op de context. Het feit dat “het laatste erger geworden [is] dan het eerste” en “het zou immers beter voor hen geweest zijn dat zij de weg van de gerechtigheid niet gekend hadden” impliceert niet dat zij gered waren maar nu verloren. Zij waren zoals “de hond is teruggekeerd naar zijn eigen uitbraaksel en de gewassen zeug naar het rondwentelen in de modder” (vs. 22). Het feit dat zij

⁵ De demonen geloven dat God bestaat, zij geloven in de realiteit van een bestaande God, maar aanroepen zij Hem niet in aanbidding en voor redding.

terugkeren naar hun zonden bewijst dat zij nooit wedergeboren waren. Als de context erbij betrokken wordt is er geen probleem met deze passage met betrekking tot de leer van eeuwige zekerheid.

HEBREEËN 6:4-6. Deze passage verwijst naar valse gelovigen. Hoe weten we dat? 1. Zij proefden maar aten of dronken niet (contrast Johannes 6:54). 2. Zij die afvallen kunnen niet opnieuw gered worden. Dit toont de dwaling van hen die leren dat een gelovige zijn redding kan verliezen. 3. Het verschil tussen de ware gelovige en de valse is de vrucht en het getuigenis (vv. 7, 8). 4. Paulus stelt duidelijk dat hij niet verwijst naar ware gelovigen (vs. 9).

HEBREEËN 10:26-29. De opzettelijke zonde in vers 26 verwijst niet naar zonde in het algemeen, maar naar één bepaalde zonde die beschreven wordt in de rest van de passage. De Bijbel leert ons duidelijk dat christenen nog zondigen na hun redding (1 Johannes 1:8-10; 2:1-2). Er is geen zonde-loze perfectie in het leven van de christen. Onze volmaaktheid en gerechtigheid zijn in Jezus Christus positioneel (1 Korinthiërs 1:30; 2 Korinthiërs 5:21). De zonde waarvoor geen vergiffenis is, is de zonde van “het bloed van het verbond onrein geacht en de Geest van de genade gesmaad” (vs. 29, ingekort). Dit betekent te ontkennen dat redding is door Christus’ bloed en genade *alleen*. In de onmiddellijke context waar Hebreëen zich naar richt, verwijst het naar Joden die vertrouwen in Christus beleden, maar, wegens de druk van de vervolging en verdrukking keerden zij terug naar hun dode religie en daardoor gaven zij hun vertrouwen in Christus op. Valse religie, zowel toen als nu, poogt zowel Christus’ redding te *vervangen* door een mensgemaakt systeem, ofwel door *toe te voegen aan* Christus’ redding, zoals het katholicisme daar een voorbeeld van is. Ze predikt Christus maar vermengt dit met hun eigen sacramenten en priesterschap en aanbidding van heiligen en Maria met de genade van Christus. Dit betekent een vals evangelie dat Christus berooft van Zijn heerlijkheid als de enige Redder en Middelaar. Indien Christus niet geheel en exclusief de Redder is, is Hij helemaal geen Redder. Als genade in enige zin vermengd wordt met werken, dan is het Evangelie verdraaid, en er is geen redding in een verdraaid evangelie (Romeinen 11:6; Galaten 1:6-9).

HEBREEËN 12:15-17. Falen onder de genade van God betekent niet dat men zijn redding verliest; het betekent tekortschieten. De context maakt dit duidelijk, door het gegeven voorbeeld van Esau. Hij was geen gelovige, alhoewel hij geboren was in een gelovig gezin. Hij was een man van de wereld en gaf niets om de dingen van God. Hij vond dat een kom soep belangrijker was dan zijn geboorterecht als zoon van Izaäk.

Hoe leert het boek Hebreëen eeuwige zekerheid?

Sommigen denken dat het boek Hebreëen niet-beantwoorbare problemen stelt voor de leer van eeuwige zekerheid, maar het tegenovergestelde is waar. Op de volgende manieren bevestigt Hebreëen sterk deze bijbelse leer:

1. Christus’ REINIGING van onze zonden belooft zekerheid (Hebreëen 1:3).
2. Christus’ RUST belooft zekerheid (Hebreëen 4:10).
3. Christus’ HOOP belooft zekerheid (Hebreëen 6:17-19).
4. Christus’ HOGEPRIESTERSCHAP belooft zekerheid (Hebreëen 7:25, 26).
5. Christus’ BLOED belooft zekerheid (Hebreëen 9:12,26; 10:14).
 - a. We hebben eeuwige verlossing door Zijn bloed (Hebreëen 9:21).
 - b. Zonde is weggedaan door Zijn bloed (Hebreëen 9:26).
 - c. Wij zijn eens en voor altijd geheiligd door Zijn bloed (Hebreëen 10:10).
 - d. Wij zijn voor altijd volmaakt door Zijn bloed (Hebreëen 10:14).
6. Christus’ VERBOND belooft zekerheid (Hebreëen 8:12; 10:16-19).

Conclusie

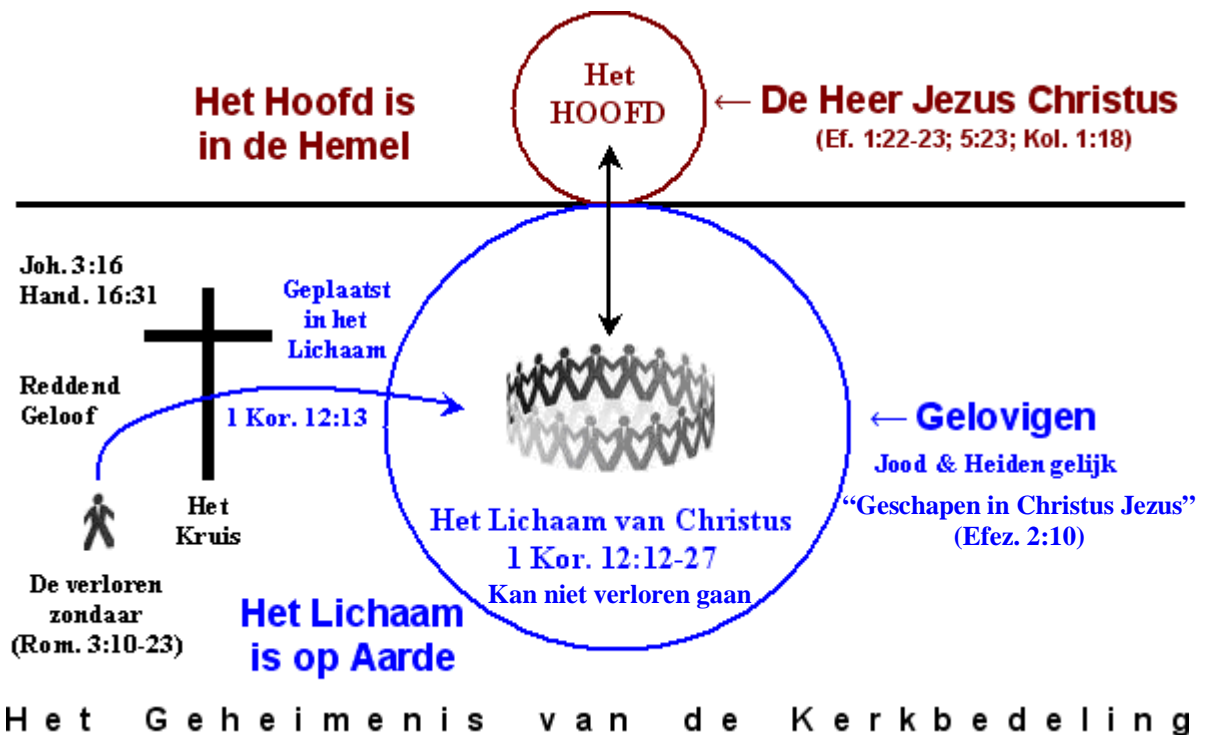
De Bijbel leert duidelijk dat zij die waarlijk wedergeboren zijn hun redding demonstreren en zullen blijven bij de Heer (Johannes 10:27-28; 1 Korinthiërs 15:1, 2; Kolossenzen 1:21-23; Hebreëen 6:4-9; 10:38; 1 Johannes 3:3). Degene die permanent afvalt en in de zonde blijft demonstreert dat hij/zij de Heer niet toebehoort (Hebreëen 12:5-8). Openbaring 21:8 komt overeen met 1 Johannes 3:9.

Deze passages spreken niet over een daad van zonde maar over een zondige levenswijze. Als deze passages zouden spreken over een daad van zonde, dan zou niemand kunnen gered zijn. Het is duidelijk uit andere passages dat een christen een daad van zonde kan begaan, inbegrepen afgoderij en

ontucht (1 Johannes 1:8-10). Daardoor komt het dat wij dikwijls gewaarschuwd worden om deze boze dingen niet te plegen (1 Korinthiërs 6:18; 10:6, 14; 1 Johannes 5:21). Redding moet geplaatst worden in een geheel eeuwig en nieuwe positie in Jezus Christus. Het oude vlees kan niet verlost worden; het kan enkel veroordeeld en gekruisigd worden. Onze nieuwe positie in Christus is dat de oude mens dood is en wij overgezet zijn in Christus tot een nieuw leven. De wet kan ons niet langer veroordelen. Bestudeer Romeinen 1-8 erg zorgvuldig, want dat bevat de sleutel om de redding goed te begrijpen, zowel als de juiste plaats van zonde en de wet in het leven van een christen. Redding vereist volmaaktheid, en de enige volmaaktheid die we ooit kunnen hebben is die welke we ontvangen van Jezus Christus door het zoenoffer dat Hij bracht op het kruis van Golgotha. Zelfs één zonde zal mij uit de hemel houden, maar, prijs God, in Christus heb ik geen enkele zonde. Hij heeft die voor altijd weggenomen.

“Hij die goede werken doet om gered te worden, of om zichzelf te bewaren van het gevaar verloren te gaan, handelt vanuit een zelfzuchtig motief en hij dient eerder zichzelf dan God”
– Charles Spurgeon.

“Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat **niet uit u**, het is de **gave** van God; **niet uit werken**, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, **geschapen in Christus Jezus** om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen” – Efeziërs 2:8-10.

Lees meer over eeuwige zekerheid: <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>

Lees over heiliging: : <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm